

Ostružiny

Jan Nedvěd

1. Když zavíráme oči jenom na pár chvil,
to písničce ňák nechtělo se spát,
a ptáci trochu naschvál zpívaj': prospíš den,
a člověku se za nic nechce vstát.

2. Když první rosa padá po zdech tunelů,
koleje teplem pražce roztáhnou,
vezmeš si pár ostružin a s pusou červenou
hledáš tichej opuštěnej klín.

R: Toulání je názor a přesvědčení z lásky
a trochu z nelásky, co život někdy dal,
a odpověď na stesky, na otázky
a na mládí a na kdejakej žal.

3. Možná ti chybí táta, možná jinej cit,
třeba holka, kterou měl jsi strašně rád,
na kolejích v ruchu, smíchu zapomeneš snad,
když kolem ramen vezme kamarád.

R: 2x